

Scientists strive to more objectively assess achievements in the field of education of national minorities in the region, which is connected with the openness of archives and the availability of new sources. It was found that dissertations and monographic studies, which became the main informative source for the reconstruction of the historiographical process of accumulating scientific knowledge about the history of the formation and development of the education of national minorities in the Yelisavetgrad region in the specified period, are of great value for understanding the specifics of the regional features of the education of national minorities in the studied period.

The few scientific studies of modern scientists (O. Akimkina, O. Filonenko, M. Lytvynenko, S. Yakymenko etc.), in which the content, methods and forms of organization of the educational process in Yelisavetgrad region educational institutions for national minorities are revealed, testify that they stood out among other educational institutions of the region with original approaches to the organization of the educational process, an excellent selection of highly qualified teachers and class mentors, enjoyed a certain freedom of creativity when choosing methods and methods of education and upbringing. It was established that the integral history of the development of education of national minorities on Yelisavetgrad region in the second half of the 19th – at the beginning of the 20th century has not yet been properly covered in historiography. The analysis and systematization of research on this problem gained further development.

Key words: historiography, pedagogical research, Yelisavetgrad region, national minorities, educational institutions.

УДК 37.014.3-051(477):001.895

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2023.93.07>

Гончарук О. В.

ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Інноваційні процеси в освіті вимагають висококваліфікованих фахівців, здатних бути активними учасниками педагогічного процесу, успішно виконувати трудові функції, забезпечуючи безперервний професійний розвиток і продукуючи педагогічні інновації. Звідси очевидно є актуальність проблеми пошуку змісту, форм і методів підготовки вчителів початкових класів до інноваційної діяльності в умовах нової української школи.

Метою статті є обґрунтування теоретичної та методичної складових формування інноваційної компетентності майбутніх учителів початкових класів. **Методи** дослідження: аналіз, синтез, узагальнення, систематизація.

Компетентність у статті тлумачиться як динамічна комбінація знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей, що визначає здатність людини успішно соціалізуватися, провадити професійну та/або подальшу навчальну діяльність.

Інноваційну компетентність вчителя визначено як здатність застосовувати наукові методи пізнання в освітньому процесі, використовувати інновації у професійній діяльності та застосовувати різноманітні підходи до розв'язання проблем у педагогічній діяльності.

Компонентами інноваційної компетентності майбутнього вчителя початкових класів є: потреба і особиста переконаність у необхідності застосуванні інноватики та інноваційних технологій для підвищення якості освітнього процесу; поінформованість про інноваційні педагогічні технології, володіння їх змістом та методами запровадження; комплекс особистісних характеристик майбутнього педагога: креативність, активність, нестандартність мислення, потреба в пізнанні нового, прагнення до самовдосконалення, педагогічний пошук тощо.

Наголошено, що процес формування інноваційної компетентності майбутнього педагога є неперервним. Готовність і здатність застосовувати інновації у навчально-виховному процесі базуються на основі знань, умінь та навичок реалізації освітнього процесу, творчих характеристиках особистості, потребі майбутнього педагога в інноваційному підході та нестандартних способах вирішення педагогічних задач та навчальних ситуацій.

Доведено, що дієвим у формуванні інноваційної компетентності є вивчення здобувачами освіти освітнього компонента «Практикум інформаційно-цифрової та інноваційної компетентності вчителя НУШ».

Подальші перспективи дослідження вбачаємо в розробленні діагностичного інструментарію для контролю та самоконтролю вивчення рівнів сформованості інноваційної компетентності майбутніх учителів НУШ в закладах вищої освіти.

Ключові слова: педагогічна інноватика, компетентність, інноваційна компетентність, нова українська школа, здобувач вищої освіти.

Динамічний розвиток суспільства, з одного боку обумовлюється, а з другого – обумовлює якісні зміни системи освіти. Розвиток економіки, виробничих та інтелектуальних технологій неможливий без високо освічених, творчих особистостей, які формуються в закладах освіти різних рівнів. У зв'язку з цим в Україні реалізується реформа «Нова українська школа». Вона орієнтована на виховання інноватора та громадянина, який вміє ухвалювати відповідальні рішення і дотримується прав людини. Замість запам'ятовування фактів та понять учні набуватимуть компетентностей, які є динамічною комбінацією знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей, що визначає здатність особистості успішно соціалізуватися, провадити професійну та/або подальшу навчальну діяльність. Тобто формується

ядро знань, на яке будуть накладатись уміння цими знаннями користуватися, а також цінності й навички, що знадобляться випускникам української школи у професійному та приватному житті.

Аналіз практичної діяльності сучасних освітніх закладів свідчить про те, що реалізувати поставлені завдання може спеціально підготовлений учитель з відповідним набором професійних за загальних компетентностей і особистісних якостей та характеристик. Завдання закладу вищої освіти полягає у створенні умов, розробці навчальних програм, забезпеченні реалізації найновітніших педагогічних технологій, необхідних для підготовки майбутніх фахівців, здатних забезпечити реалізацію реформи, оскільки реформа «тримається на учителіві».

Незважаючи на те, що було проведено значну підготовчу роботу до впровадження реформи, у тому числі приділялася увага й до підготовки та перепідготовки вчителів початкової школи, як свідчить практика, освітній процес, зміст та методика підготовки спеціалістів у закладі вищої освіти потребують постійного удосконалення на основі результатів сучасних наукових досліджень та із урахуванням нових вимог і умов роботи педагогів.

Проблема підготовки вчителів початкових класів до інноваційної діяльності в умовах нової української школи підтверджується як практичною доцільністю, так науковими пошуками. Вітчизняні науковці впродовж останніх десятиліть розробляли теоретичні та методичні засади педагогічної інноватики, що відображено у філософській, соціологічній, педагогічній та психологічній літературі (Л. Ващенко, І. Дичківська, І. Єрмаков, Л. Машкіна, М. Мирошніченко, Г. Сиротенко, В. Сгадова). Так, дослідженню сутності, змісту, структури і функцій інноваційної компетентності присвячені наукові праці Ю. Завалевського, В. Яковлевої, Н. Ніколенка, В. Познякова, О. Проценко, А. Шерудило, Л. Штефан, С. Юрочко. Вчені відмічають, що інноваційна діяльність неможлива без формування інноваційної компетентності. Зокрема, Л. Штефан розглядає «інноваційну компетентність педагогів як інтегративне утворення, яке визначає їхню здатність якісно розв'язувати завдання педагогічної діяльності на базі педагогічної інноватики через синтез необхідних знань, умінь, досвіду діяльності за умови сформованості відповідних професійних якостей [12, с.171]. Науковці стверджують, що інноваційна компетентність суб'єкта характеризується як мінімум двома складовими: 1) інноваційним баченням основних одиниць, які прийняті у певній конкретній сфері діяльності та 2) здатністю до продуктивної, відповідно до мети, зміни елементів інноваційної діяльності та об'єкта загалом [7; 10].

Аналіз психолого-педагогічної літератури дає підстави для твердження, що значна увага в наукових дослідженнях приділяється формуванню інноваційної компетентності майбутніх педагогів. Це відображено, зокрема, в наукових доробках І. Дичківської, яка розглядає компоненти інноваційної компетентності; О. Ковальової, О. Шапран, які визначають інноваційне середовище як умову формування інноваційної компетентності в процесі підготовки майбутнього фахівця. Л. Петриченко приділяє увагу розробці концептуальних підходів до формування готовності майбутніх учителів до інноваційної діяльності. У свою чергу, О. Цюняк досліджує формування інноваційної компетентності майбутніх магістрів початкової освіти, а М. Радченко приділяє увагу шляхам формування інноваційної компетентності педагогів у цілому. Проблему формування готовності педагога до інноваційної професійної діяльності вивчає О. Бартків. Н. Калюжка досліджує закономірності та принципи формування інноваційної компетентності майбутніх учителів початкової школи.

Таким чином, у педагогічній літературі достатньо уваги приділяється важливим аспектам педагогічної інноватики та інноваційній компетентності педагогів, дослідженню умов її формування. Однак, реалії сьогодення та функціонування нової української школи вимагають більше уваги зосередити на підготовці майбутнього вчителя до інноваційної діяльності, зокрема акцентувавши увагу на розвитку його особистісних якостей, необхідних для реалізації інновацій у професійній діяльності.

Метою статті є – обґрунтування теоретичної та методичної складових формування інноваційної компетентності майбутніх учителів початкових класів. **Методи дослідження:** аналіз, синтез, узагальнення, систематизація.

Характерною особливістю XXI століття є активізація інноваційних процесів у всіх сферах людського життя, у тому числі і в освіті. На думку А. Єрмоленко «Розвиток інноваційних процесів в освіті на сучасному етапі зумовлюється: інтенсивним розвитком інформаційних технологій у всіх сферах людського буття; оновленням змісту філософії сучасної освіти, центром якої став загальнолюдський ціннісний вимір професійної діяльності; гуманістично-зорієнтованим характером взаємодії учасників освітнього процесу; необхідністю підвищення рівня активності та відповідальності педагога за власну професійну діяльність» [5, с. 54].

Інноваційні процеси в освіті вимагають висококваліфікованих фахівців, здатних бути активними учасниками цього процесу, а також продукувати педагогічні інновації. Педагогічна практика багата педагогами-новаторами, які є творцями нових підходів до навчання, розвитку та виховання майбутніх поколінь. Їх надбання вивчаються і впроваджуються іншими вчителями. Однак, сучасні умови вимагають сформованої готовності та здатності реалізувати вже запропоновані інновації і розробляти нові інноваційні підходи до організації та змісту освітнього процесу, тобто сучасному педагогу має бути притаманна інноваційна компетентність [1; 4]. Загально прийнято вважати, що вона включає систему мотивів, знань, умінь, навичок, особистих якостей педагога, його здатність забезпечувати ефективність використання педагогічних технологій, реалізуючи творчий підхід в роботі з дітьми. Це інтегральна характеристика професійної підготовки сучасного педагога.

Підготовка педагогів у закладі вищої освіти закладає підвалини як до самостійної інноваційної педагогічної діяльності, так і до особистісного та професійного саморозвитку, творчого та методичного самовдосконалення, наукового пошуку в процесі професійної діяльності [1; 11]. На нашу думку, процес формування інноваційної компетентності майбутнього педагога є неперервним, її теоретична база закладається при вивченні основних дисциплін – філософії, загальної та вікової педагогіки, психології, методик викладання у початкових класах, педагогічних технологій, а також при вивченні спецкурсів та вибіркового дисциплін тощо. Готовність і здатність застосовувати інновації у навчально-виховному процесі базується не лише на основі знань, а й умінь та навичках реалізації освітнього процесу, творчих характеристиках особистості, потребі майбутнього педагога в інноваційному підході та нестандартних способах вирішення педагогічних задач і навчальних ситуацій.

На наш погляд, випускник закладу вищої освіти, який буде працювати в новій українській школі, повинен бути готовим до впровадження інновацій та новітніх педагогічних технологій в освітній процес і продукувати інновації на основі розвитку креативності та систематичного професійного саморозвитку.

З аналізу наукових джерел можна стверджувати, що компонентами інноваційної компетентності майбутнього вчителя початкових класів слугують [6; 7; 10]:

- потреба і особиста переконаність у необхідності застосування інноватики та інноваційних технологій для підвищення якості освітнього процесу;
- поінформованість про інноваційні педагогічні технології, володіння їх змістом та методиками запровадження;
- комплекс особистісних характеристик майбутнього педагога – креативність, активність, сміливість і нестандартність мислення, потреба в пізнанні нового, прагнення до самовдосконалення, педагогічний пошук тощо.

Формування інноваційної компетентності майбутнього вчителя початкових класів є складним поліфакторним і багатоаспектним процесом, який можливий за умови правильного вибору змісту, форм, методів та технологій навчання у закладі вищої освіти та його інноваційного середовища, що формує потребу в креативному та інноваційному підході у власній педагогічній практиці. Тобто, необхідно створити модель інноваційного навчання у ЗВО. Так, на думку В. Воловича така орієнтовно узагальнена модель інноваційного навчання передбачає:

- активну участь здобувача освіти в процесі навчання;
- можливості прикладного використання знань у реальних умовах;
- подання концепцій і знань у найрізноманітніших формах (а не тільки в текстовій);
- підхід до навчання як до колективної, а не індивідуальної діяльності;
- акцент на процес навчання, а не на запам'ятовування інформації [2].

Як свідчить практика організації освітнього процесу в різних освітніх закладах, інноваційна компетентність педагога тісно пов'язана з інформаційно-цифровою. Адже у сучасному світі кількість інформації постійно зростає, з'являються результати нових психолого-педагогічних досліджень, нові педагогічні технології та інновації, що швидко поширюються в інформаційному просторі і є доступними для кожного педагога, який володіє інформаційно-цифровою грамотністю. Виходячи з цього, на наш погляд, доцільно на магістерській програмі до навчального плану включити «Практикум інформаційно-цифрової та інноваційної компетентності вчителя НУШ» [3]. Його метою є формування у студентів системи спеціальних знань та інформаційно-цифрової компетентності як здатності орієнтуватися в інформаційному просторі, здійснювати пошук і критично оцінювати інформацію, оперувати нею у професійній діяльності; здатність ефективно використовувати наявні та створювати (за потреби) нові електронні (цифрові) освітні ресурси; здатність використовувати цифрові технології в освітньому процесі; а також інноваційної – здатність застосовувати наукові методи пізнання в освітньому процесі та використовувати інновації у професійній діяльності; здатність застосовувати різноманітні творчі підходи до розв'язання проблем у педагогічній діяльності; здатність осучаснювати навчальний процес у початкових класах на основі розробки та впровадження інновацій, власні творчі знахідки та інновації [3].

Основними завданнями Практикуму є:

- теоретико-методологічні – знання наукових засад побудови освітнього процесу у вищій школі з метою формування професійної компетентності вчителя НУШ та інформаційно-цифрової й інноваційної компетентностей як її складових відповідно до вимог Професійного стандарту «Вчитель початкових класів закладу загальної середньої освіти»;
- когнітивні – ознайомлення студентів зі змістом та методикою застосування інформаційно-цифрових та інноваційних технологій в освітньо-виховному процесі початкової школи;
- практичні – формування у студентів знань, умінь та навичок добору інформаційного матеріалу, його аналізу та систематизації, користування інтернет-ресурсами; розробки мультимедійних презентацій та комп'ютерних програм, аналіз та створення сайтів закладів загальної середньої освіти (початкової школи), в тому числі й у соціальних мережах; створення інтерактивних дидактичних, розвивальних та виховних ігор у програмі Microsoft Power Point засобами перемікачів; проведення освітньо-розвивальної роботи в умовах використання інформаційно-цифрових технологій в освітньому процесі; систематизація умінь та навичок, необхідних при запровадження новітніх педагогічних технологій, виділення елементів новизни в практичній діяльності вчителів початкових класів, добір, презентація й використання інноваційних методів у роботі

з дітьми молодшого шкільного віку; поєднання традиційного навчання з інноваційними формами та методами; оволодіння інноваційними методами самовдосконалення та самомотивації [3].

На нашу думку, такий практикум дозволить узагальнити і систематизувати знання студентів та перевести професійні уміння у навички. Це можливо за умови організації інтерактивного навчання здобувачів освіти.

У процесі засвоєння курсу необхідно акцентувати увагу на активності студентів, реалізації вже набутих знань, умінь, навичок, самоконтролю, взаємоконтролю, визначенню рівня особистісних домагань, самомотивації та самооцінки проміжних та підсумкових результатів. Велике значення має доведення творчих завдань та участь у їх розробці здобувачів освіти. Хороший ефект дають ділові та евристичні ігри з генеруванням нових педагогічних ідей, самостійна дослідницька та творча робота, вивчення і узагальнення досвіду впровадження інноваційних технологій в практичній діяльності вчителів баз практики. Особливу увагу необхідно приділити антиінноваційному бар'єру, якщо такий виявляється у студентів, розвитку творчості, мотивації самовдосконалення та професійного саморозвитку. Доцільно також практикувати розробку індивідуального маршруту навчання здобувача освіти як програми дій особистості.

Як підсумок вивчення дисципліни «Практикум інформаційно-цифрової та інноваційної компетентності вчителя НУШ» важлива самооцінка здобувачів освіти щодо їх готовності до інноваційної діяльності. За основу можна показники, розроблені І. Дичківською:

1. Усвідомлення потреби запровадження педагогічних інновацій у власній педагогічній практиці та мотивація інноваційної професійної діяльності.

2. Інформованість про новітні педагогічні технології, знання новаторських методик роботи.

3. Зорієнтованість на створення власних творчих завдань, методик, налаштованість на експериментальну діяльність.

4. Готовність до подолання труднощів, пов'язаних зі змістом та організацією інноваційної діяльності.

5. Володіння практичними навичками освоєння педагогічних інновацій та розроблення нових [4].

Наш досвід роботи свідчить, що систематизована та цілеспрямована організація освітньої діяльності майбутніх учителів НУШ дозволяє сформувати інноваційну компетенцію як важливу складову професійної підготовки. Зміна зовнішніх умов та викликів, розвиток системи освіти вимагають постійної уваги педагогів-дослідників до проблеми удосконалення підготовки майбутніх учителів, формуванню їх професійних компетентностей.

Висновки. Інноваційна компетентність майбутніх учителів нової української школи є важливою складовою їх професійної компетентності; результатом системної професійної підготовки і забезпечує готовність педагогічних фахівців до роботи в інноваційному середовищі сучасної школи. Узагальнення теоретичних положень та власний досвід роботи дозволили нам виділити основні теоретичні та методичні підходи до формування у майбутніх учителів НУШ інноваційної компетентності як інтегральної складової їх професійної підготовки. Основою цих підходів є наявні теоретичні розробки вітчизняних та зарубіжних науковців в галузі педагогічної інноватики, створення інноваційного освітнього середовища в закладі вищої освіти, активізація когнітивної, креативної, мотиваційної сторін особистості майбутнього вчителя початкових класів.

Перспективи подальших досліджень. Подальші перспективи дослідження вбачаємо в розробленні діагностичного інструментарію для контролю та самоконтролю вивчення рівнів сформованості інноваційної компетентності майбутніх учителів НУШ в закладах вищої освіти.

Використана література:

1. Бартків О.С. Готовність педагога до інноваційної професійної діяльності. Проблеми підготовки сучасного вчителя. 2010. № 1. С. 52–58.
2. Волович В. Болонський процес і нова парадигма освіти в Україні. *Соціологія: теорія, методи, маркетинг*. 2004. № 4. С. 192–198.
3. Гончарук О.В. Практикум інформаційно-цифрової та інноваційної компетентності вчителя НУШ: Силабус. Луцьк, 2022. 14 с.
4. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології: Навч. посібник. Київ : Академвидав, 2004. 352 с.
5. Єрмоленко Андрій, Кулішов Володимир, Шевчук Світлана. Розвиток інноваційної компетентності сучасного педагога професійної школи. *Професійна освіта*. 2020. № 5(194). С. 52–57.
6. Каложка Н.С. Закономірності та принципи формування інноваційної компетентності майбутніх учителів початкової школи. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2016. № 2 (56). С. 270–277.
7. Машкіна Л. Теоретичні засади інноваційно-професійної підготовки майбутніх педагогів. *Педагогічний альманах*. 2018. Вип. 38. С. 114–119.
8. Проценко О., Юрочко С. Інноваційна компетентність педагога: зміст і структура. *Молодь і ринок*. 2015. № 5 (124). С. 51–55.
9. Радченко М. Шляхи формування інноваційної компетентності студентів. *Вісник Національного авіаційного університету. Серія: Педагогіка, Психологія*. 2017. № 11. С. 112–116.
10. Цюняк О.П. Формування інноваційної компетентності майбутніх магістрів початкової освіти у закладах вищої освіти. Інновації в початковій освіті: проблеми, перспективи, відповіді на виклики сьогодення : матеріали II Всеукр. наук.-практ. конф. (Полтава, 21–22 березня 2019 р.) Полтава: ПНПУ імені В.Г. Короленка, 2019. С. 145–148.
11. Шевченко О. С. Інноваційна компетентність педагога як інструмент зміни парадигми навчання. *Вісник Харківського регіонального інституту проблем охорони громадського здоров'я*. Харків : ХРІПОГЗ, 2022. Т. 105. № 1. С. 61–63.
12. Штефан Л.В. Інноваційна компетентність сучасного педагога. *Теорія і методика професійної освіти*. 2020. Випуск 24. Т. 2. С. 170–173.

References:

1. Bartkiv O.S. (2010) Hotovnist pedahoha do innovatsiinoi profesiinoi diialnosti. Problemy pidhotovky suchasnoho vchytelia. [Readiness of the teacher for innovative professional activity. Problems of modern teacher training]. № 1. 52–58 s. [in Ukrainian]
2. Volovych V. (2004) Bolonskyi protses i nova paradyhma osvity v Ukraini. Sotsioloohii: teoriia, metody, marketynh. [The Bologna process and the new paradigm of education in Ukraine. Sociology: theory, methods, marketing.]. № 4. 192–198 s. [in Ukrainian]
3. Honcharuk O.V.(2022) Praktykum informatsiino – tsyvrovoi ta innovatsiinoi kompetentnosti vchytelia NUSH: Syllabus. [Workshop on informational – digital and innovative competence of the teacher of NUSH: Syllabus].Lutsk. 14 s. [in Ukrainian]
4. Dychkivska I. M.(2004) Innovatsiini pedahohichni tekhnolohii: Navch. posibnyk. [Innovative pedagogical technologies: Education. manual]. Kyiv: Akademvydav, 352 s. [in Ukrainian]
5. Iermolenko Andrii, Kulishov Volodymyr, Shevchuk Svitlana. (2020) Rozvytok innovatsiinoi kompetentnosti suchasnoho pedahoha profesiinoi shkoly. Profesiina osvita. [Development of innovative competence of a modern professional school teacher. Professional education]. № 5(194). 52-57 s. [in Ukrainian]
6. Kaliuzhka N.S.(2016) Zakonomirnosti ta pryntsyipy formuvannia innovatsiinoi kompetentnosti maibutnikh uchyteliv pochatkovoï shkoly. Pedahohichni nauky: teoriia, istoriia, innovatsiini tekhnolohii. [Patterns and principles of formation of innovative competence of future primary school teachers. Pedagogical sciences: theory, history, innovative technologies].№2 (56). 270-277 s. [in Ukrainian]
7. Mashkina L.(2018) Teoretychni zasady innovatsiino-profesiinoi pidhotovky maibutnikh pedahohiv. Pedahohichniy almanakh. [Theoretical principles of innovative and professional training of future teachers. Pedagogical almanac]. Vyp. 38. 114–119 s. [in Ukrainian]
8. Protsenko O., Yurochko S. (2015) Innovatsiina kompetentnist pedahoha: zmist i struktura. Molod i rynek. [Innovative competence of the teacher: content and structure. Youth and the market]. №5 (124). 51–55 s. [in Ukrainian]
9. Radchenko M. (2017) Shliakhy formuvannia innovatsiinoi kompetentnosti studentiv. Visnyk Natsionalnoho aviatsiinoho universytetu. Serii: Pedahohika, Psykholoohii. [Ways of forming students' innovative competence. Bulletin of the National Aviation University. Series: Pedagogy, Psychology]. №11. 112–116 s. [in Ukrainian]
10. Tsiuniak O.P. (2019) Formuvannia innovatsiinoi kompetentnosti maibutnikh mahistriv pochatkovoï osvity u zakladakh vyshchoï osvity. Innovatsii v pochatkovii osviti: problemy, perspektyvy, vidpovidi na vyklyky sohodennia : materialy II Vseukr. nauk.-prakt. konf. (Poltava, 21–22 bereznia 2019 r.) Poltava: PNPU imeni V.H. Korolenka,145-148 s. [Formation of innovative competence of future masters of primary education in institutions of higher education. Innovations in primary education: problems, prospects, answers to today's challenges: materials of II Vseukr. science and practice conf. (Poltava, March 21–22, 2019) Poltava: PNPU named after V.G. Korolenko], 2019.[in Ukrainian]
11. Shevchenko O. S. (2022) Innovatsiina kompetentnist pedahoha yak instrument zminy paradyhmy navchannia. Visnyk Kharkivskoho rehionalnoho instytutu problem okhorony hromadskoho zdorovia. Kharkiv : KhRIPOHZ, [The innovative competence of the teacher as a tool for changing the learning paradigm. Bulletin of the Kharkiv Regional Institute of Public Health Problems.] T. 105. №1. 61-63 s. [in Ukrainian]
12. Shtefan L.V. (2020) Innovatsiina kompetentnist suchasnoho pedahoha. Teoriia i metodyka profesiinoi osvity. [Innovative competence of a modern teacher. Theory and methodology of professional education] Vypusk 24. T. 2. 170-173 s.[in Ukrainian]

Honcharuk O. Formation of innovative competence future teacher of the new Ukrainian school

Innovative processes in education require highly qualified specialists, capable of being active participants in the pedagogical process, successfully perform labor functions, ensuring continuous professional development and producing pedagogical innovations. From here it is obvious relevance of the problem of finding the content, forms and methods of teacher training primary classes to innovative activities in the conditions of the new Ukrainian schools.

The purpose of the article is to substantiate the theoretical and methodological components of the formation of innovative competence of future primary school teachers. Research methods: analysis, synthesis, generalization, systematization.

Competence in the article is interpreted as a dynamic combination of knowledge, abilities, skills, ways of thinking, views, values, and other personal qualities, which determines a person's ability to successfully socialize, conduct professional and further educational activities.

Innovative competence of a teacher is defined as an ability apply scientific methods of cognition in the educational process, use innovations in professional activity and apply various approaches to solving problems in pedagogical activity.

Components of innovative competence of the future teacher primary classes are: need and personal conviction of need application of innovation and innovative technologies to improve quality educational process; awareness of innovative pedagogical technologies, mastery of their content and implementation methods; a complex of personal characteristics of the future teacher: creativity, activity, non-standard thinking, the need to learn something new, the desire to self-improvement, pedagogical research, etc.

It is emphasized that the process of formation of innovative competence future teacher is continuous. Willingness and ability to apply innovations in the educational process are based on knowledge and skills and skills of implementing the educational process, creative characteristics personality, the need of the future teacher in an innovative approach and non-standard methods of solving pedagogical and educational problems situations.

It has been proven that it is effective in the formation of innovative competence study by students of the educational component "Practicum of informational, digital and innovative competence of the teacher of NUS". We see further research prospects in development diagnostic tools for control and self-control of study levels of formation of innovative competence of future teachers of NUS in institutions of higher education.

Key words: pedagogical innovation, competence, innovation competence, new Ukrainian school, higher education seeker.